

Eleccions a les cambres valencianes de comerç

Les tres cambres de comerç del País Valencià, (València, Castelló i Alacant) han celebrat, la setmana passada, eleccions dels seus membres al ple, set a València, sis a Alacant i onze a Castelló.

Els guanyadors a València han estat Pilar Briones, Juan Aznar, Luís Alberto Corbi, Jesús Barrachina, José Romaguera, Monte Picayo i José Eugenio Senent.

Després d'aquests resultats, l'actual president de la cambra valenciana, Enrique Silla, continuarà ocupant el seu càrrec per un nou mandat de quatre anys.

A Alacant, els nous membres al ple són: Romentino, Agustí Verdú, Hermandad de Farmacéutica del Mediterráneo, Turval, Monerris y Planelles i Antonio Pérez Adsuar. Per a ocupar la presidència alicantina hi ha dos candidats, Emilio Vázquez Novo, actualment vice-president, i Luís Díaz Alperi, representant de l'organització empresarial Coepa.

Els comicis empresarials a Castelló han confirmat una divisió entre els grups empresarials, ja que, del total dels 46 membres del ple, 18 tenien l'etiqueta de la CEC, (Confederació Empresarial de

E. Silla.

RAFA GIL

Castelló), altres 18 eren de la Pimec, (Petites i Mitjanes Empreses castellonenques) i les deu candidatures restants eren independents.

Ignasi Pellicer

Acord en el conflicte del Port de València. Un acord entre la Associació de Transportistes de Contenidors i els empresaris va permetre la fi de la vaga que aquests treballadors havien iniciat

RAFA GIL

el passat dia 12. La solució va donar-se després que les parts arribaren a uns acords entre els quals destaca l'augment d'un 3,34% de les tarifes des de l'1 d'abril fins a la fi d'enguany.

Saló de vídeo-conferències. La Cambra de Comerç de València ha creat el primer saló de vídeo-conferències del País Valencià. Aquestes vídeo-conferències permetran a dos grups d'interlocutors mantenir reunions a grans distàncies, amb la transmissió simultània i recíproca d'imatges i so. El País Valencià és una de les primeres comunitats espanyoles que instaura aquest servei.

El grup bancari i financer Générale Bank-Banc Belga-Sucursal en España ha inaugurat una sucursal a València amb la finalitat

RAFA GIL

de finançar les relacions comercials de Bèlgica amb el País Valencià.

Altres activitats que desenvoluparà pel grup són les pròpies del mercat de capital i intermediació i les inversions belgues a l'estat espanyol i al País Valencià.

La doble moral d'Hisenda

Amb la llei sobre la fiscalitat de determinats actius financers de 1985 es van crear dos actius legalment opacs: els pagarés del tresor, que ajudaven a finançar el dèficit públic, i els AFRO (actius financers amb retenció a l'origen), l'emissió dels quals es reservava a les entitats financeres i als quals se'ls apliquen retencions del 55%. En tot dos casos, les entitats financeres que intervinguessin en la seva compra o subscripció eren exemptes de donar informació, el que equivalia a legalitzar un refugi per al diner negre. L'existència de Pagarés i AFRO és així una renúncia del govern a controlar el diner negre que genera la nostra economia, ja que prefereix perdre una bona part dels ingressos, però assegurar-se en canvi una lleugera compensació amb el baix interès pagat als titulars dels pagarés, o les retencions sobre els rendiments dels

AFRO. Però, a causa del descontentament fiscal generat per diverses sentències judicials contra Hisenda i a escàndols com el de les primes úniques, les factures falses, els comptes innominats o les cessions de crèdit, el govern s'ha vist abocat a plantejar una necessària regularització fiscal que, fugint de la responsabilitat política d'una amnistia legal, sí que conté, des del meu punt de vista, una doble moral. Així, s'ofereix ara als posseïdors de diner negre la possibilitat de realitzar declaracions complementàries sense interessos de demora i amb pagament ajornat del deute, mentre que mesos abans, als titulars de les primes úniques, molts d'ells víctimes d'engany per part de les entitats promotores d'aquests productes, no se'ls va permetre ni una cosa ni l'altra, i se'ls aplicà amb tot el

rigor la legislació sancionadora fiscal.

La reforma i regularització fiscal que necessita el país s'ha ajornat per part del govern fins avui, quan les irregularitats i injustícies fiscals comeses fan molt més difícil trobar un pacte social i polític. Respecte a aquest retard, només una reflexió: l'extinció dels actius legalment opacs és plantejada pel govern —el mateix que va fer la llei del 85— justament quan ja han transcorregut més de 5 anys des de la seva primera emissió, amb la qual cosa aquells inversors ben informats que van depositar diner negre en els actius opacs i els hagin mantingut fins ara han vist ja prescrites les seves responsabilitats tributàries sense necessitat de regularització.

Sergi Martínez.
Analista econòmic